گزارش

اعتراض هواداران برایتون به سیاست ضدفلسطین

سکوها علیه مدیر صهیونیست

طناز مقدم

باشگاه برایتون، یکی از تیم‌های باسابقه لیگ برتر انگلیس، این روزها در کانون توجه رسانه‌ها قرار گرفته است؛ نه به خاطر نتایج ورزشی‌اش، بلکه به دلیل تصمیمی که علیه یکی از تماشاگران قدیمی خود گرفت. ماجرا از آنجا آغاز شد که «راجر وید»، هواداری که سال‌ها روی سکوهای فالمر حضور داشته، با پوشیدن پیراهنی در حمایت از فلسطین، از ورزشگاه اخراج و سپس از حضور در مسابقات منع شد. همین اقدام، موجی از واکنش‌های منفی را در بین تماشاگران دیگر باشگاه به همراه داشت و کمپینی در فضای مجازی برای لغو این محرومیت شکل گرفت.

■ تصمیم بحث‌برانگیز باشگاه

مدیریت برایتون در حالی چنین برخوردی انجام داد که بسیاری از هواداران آن را اقدامی سیاسی علیه آزادی بیان دانستند. از نگاه تماشاگران، حضور با پیراهنی که نماد همبستگی با مردم فلسطین است، نباید جرم محسوب شود، بویژه آنکه باشگاه‌های مختلف اروپایی در روزهای اخیر اقداماتی در حمایت از مردم غزه انجام داده‌اند. در همین یک هفته، گروه‌هایی از هواداران ۶ باشگاه مطرح اروپا خواستار تعلیق فدراسیون فوتبال رژیم صهیونیستی به دلیل حملات نظامی این رژیم به غیرنظامیان فلسطینی شدند.

■ افشاگری درباره مدیریت باشگاه

خبرگزاری «اسکات‌اسپورت» در گزارشی از ارتباط رئیس باشگاه برایتون با نهادهای صهیونیستی پرده برداشت. «تونی بلوم»، مالک و مدیر این باشگاه، همکاری‌هایی با مؤسسات مختلف صهیونی از جمله Kick It Out و Maccabi GB داشته که مستقیماً به شبکه جهانی «مکابی» وابسته‌اند؛ نهادی که بارها به دلیل حمایت از سیاست‌های تبعیض‌آمیز و جنگ‌طلبانه رژیم مورد انتقاد قرار گرفته است. همین ارتباطات سبب شد منتقدان، تصمیم اخیر باشگاه در قبال هوادار معترض را در امتداد سیاست‌های سیاسی خاص مدیریت آن بدانند.

■ واکنش هواداران

صفحه‌های فعال هواداری در فضای مجازی، بویژه حساب کاربری Antifa_Ultras، موضع صریحی علیه این تصمیم گرفتند. آنها با انتشار بیانیه‌ای اعلام کردند کنار «راجر وید» می‌ایستند و اخراج او را توهین به همه هواداران آزادی‌خواه دانستند. در این بیانیه آمده است: «کسی که سال‌ها با خرید بلیت فصل در کنار تیم بوده، صرفاً به خاطر پوشیدن پیراهنی با نماد فلسطین مجازات شده است. این اقدام چیزی جز تلاش برای خاموش کردن صدای حامیان عدالت نیست».

■ فراخوان به تجمع

هواداران برایتون تنها به فضای مجازی اکتفا نکردند. آنها اعلام کردند امروز یکشنبه، پیش از دیدار حساس مقابل منچسترسیتی، در بیرون ورزشگاه فالمر گرد هم می‌آیند تا حمایت خود را از مردم غزه و اعتراض‌شان را به تصمیم مدیران باشگاه نشان دهند. طبق برنامه، این تجمع ساعت ۱۱ صبح آغاز خواهد شد و انتظار می‌رود شمار زیادی از هواداران محلی و گروه‌های حامی فلسطین در آن شرکت کنند.

■ شکاف میان مالک و تماشاگران

این اتفاق بار دیگر نشان داد فاصله‌ای جدی میان نگاه مدیران فوتبال انگلیس و احساسات بسیاری از هواداران وجود دارد. در شرایطی که طرفداران فوتبال بیشتر از هر زمان دیگری از جنایات علیه غیرنظامیان فلسطینی مطلع شده‌اند و صدای اعتراض‌شان بلند است، برخی باشگاه‌ها ترجیح می‌دهند مسیر سکوت یا حتی برخورد قهری را در پیش گیرند. این تضاد، خود به سوختی تازه برای شکل‌گیری جنبش‌های هواداری تبدیل شده است.

■ بازتاب رسانه‌ای

رسانه‌های محلی و بین‌المللی این ماجرا را به طور گسترده پوشش دادند. بسیاری از گزارش‌ها با تمرکز بر نقش تونی بلوم و پیوندهایش با نهادهای وابسته به رژیم، تلاش کردند نشان دهند تصمیم باشگاه صرفاً ورزشی یا انضباطی نبوده است. برخی روزنامه‌های انگلیسی نیز هشدار دادند ادامه چنین روندی می‌تواند به اعتبار اجتماعی باشگاه لطمه بزند و آن را در چشم بخشی از هوادارانش به نماد تبعیض بدل کند.

■ اهمیت موضوع

فوتبال همواره بستری فراتر از ورزش صرف بوده است؛ جایی که صداهای سیاسی و اجتماعی نیز طنین‌انداز می‌شود. برخورد با یک هوادار به دلیل پیراهنی که حامل پیام حمایت از مردم تحت ستم است، این حقیقت را بار دیگر یادآور شد که فوتبال نمی‌تواند خود را از مسائل انسانی جدا بداند. حالا پرسش اصلی این است: آیا باشگاه برایتون در برابر فشار هواداران کوتاه خواهد آمد یا بر تصمیم خود پافشاری می‌کند. در نهایت، ماجرای راجر وید تنها یک پرونده شخصی نیست، بلکه نمادی از کشاکش گسترده‌تری است که در فوتبال اروپا جریان دارد. از یک سو، هوادارانی که فوتبال را فرصتی برای رساندن پیام عدالت می‌دانند و از سوی دیگر، مدیرانی که با محاسبات سیاسی و اقتصادی، مسیر دیگری را برمی‌گزینند. نتیجه این جدال هر چه باشد، یک نکته روشن است: صدای اعتراض خاموش‌شدنی نیست و فوتبال همچنان صحنه‌ای برای انعکاس آن خواهد بود.

خبر

مورینیو اخراج شد؛ کارتال گزینه اصلی فنرباغچه!

اسماعیل کارتال یکی از گزینه‌های جانشینی ژوزه مورینیو است. فنرباغچه در دیدار پلی‌آف لیگ قهرمانان اروپا از رقیب خود بنفیکا شکست خورد و نتوانست به این مسابقات راه پیدا کند. صفحه رسمی باشگاه فنرباغچه در اینستاگرام پس از این شکست با انتشار متنی خبر از قطع همکاری با ژوزه مورینیو داد و از زحمات این سرمربی پرتغالی تشکر کرد. طبق ادعای برخی رسانه‌های ترک، اسماعیل کارتال سرمربی سابق پرسپولیس گزینه اصلی مدیریت فنرباغچه برای هدایت این باشگاه است. کارتال سال‌ها در این باشگاه حضور داشته و حالا بار دیگر این شانس را دارد تا سرمربی فنرباغچه شود. کارتال زمانی که از پرسپولیس جدا شد، صراحتا اعلام کرد قصد دارد مدتی استراحت کند و احتمالا از زمستان دوباره به عرصه مربیگری برمی‌گردد اما حالا با توجه به اخراج زودهنگام مورینیو، ممکن است سرمربی سابق پرسپولیس بار دیگر سکان هدایت فنرباغچه را در دست بگیرد و باید دید در نهایت چه اتفاقاتی رخ می‌دهد.

چالش‌های جدی تیم ملی فوتبال تا جام جهانی

در انتظار محک جدی

مهدی مرسلی

تیم ملی فوتبال ایران روز جمعه مقابل افغانستان قرار گرفت و اگرچه نتیجه بازی از قبل هم قابل حدس بود اما اهمیت اصلی ماجرا نه در گل‌های ردوبدل‌شده، بلکه در شیوه چینش و رویکرد سرمربی ایران نهفته است. مسابقه‌ای که در چارچوب تورنمنت کافا برگزار شد، عملاً بیش از آنکه به تقویت تیم بزرگسالان ایران کمک کند، نقش نوعی نمایش دوستانه برای بازیکنان لیگ برتری را ایفا کرد. پیروزی ۳ بر یک ایران برابر رقیبی که فاصله کیفی‌اش با فوتبال ما قابل انکار نیست، هیچ دستاورد استراتژیکی برای آینده درخشان تیم ملی و جام‌جهانی پیش رو به همراه نداشت.

■ تیمی بدون ستاره‌های خارج‌نشین

بزرگ‌ترین مانع برای سرمربی در این تورنمنت، نبود زمان‌بندی هماهنگ با تقویم فیفا بود. همین مساله باعث شد لژیونرها اجازه حضور پیدا نکنند و در نتیجه، ترکیب اصلی صرفاً از فوتبالیست‌های شاغل در لیگ ایران شکل بگیرد. این وضعیت شاید فرصتی ایجاد می‌کرد تا چهره‌های جوان و کمتر دیده‌شده مجال بازی بیابند اما حتی آن گروه نیز به دلیل همپوشانی با اردوهای تیم ملی فوتبال امید، امکان همراهی نداشتند. بنابراین، گزینه‌های سرمربی محدود به بازیکنانی شد که در مسابقات داخلی خوش درخشیده بودند و این، تیم ملی را به شکلی شبیه منتخب لیگ بدل کرد.

■ دعوتی که بیشتر شبیه جایزه بود

با نگاه دقیق‌تر، فهرست بازیکنان حاضر در بازی مقابل افغانستان بیشتر شبیه تقدیر از برترین‌های لیگ به نظر می‌رسید تا گامی جدی برای ساخت ترکیب نهایی جام جهانی. هرچند طبیعی است چنین تورنمنتی محلی برای آزمون و خطای مربیان باشد اما پرسش مهم این است: چند نفر از این نفرات می‌توانند جایگاه واقعی در تیم آینده ایران داشته باشند؟ نگاهی به خط‌به‌خط ترکیب نشان می‌دهد تعدادشان به قدری اندک است که شاید در بهترین حالت به ۳-۲ بازیکن برسد.

■ آینده نامعلوم اکثر بازیکنان

از میان تمام کسانی که در این دیدار به میدان رفتند، فقط تعداد کمی شانس دارند در جام‌جهانی نام‌شان در لیست اصلی باقی بماند. حتی از بین همان افراد هم احتمال اینکه به ترکیب ثابت برسند چندان زیاد نیست. فلسفه تاکتیکی سرمربی هم بر همین اساس شکل گرفته است؛ او بارها تأکید کرده ترجیح می‌دهد بازیکنانی را که تا امروز ستون تیم بوده‌اند، همچنان حفظ کند و تغییرات گسترده‌ای ایجاد نکند.

■ نمونه‌های محتمل برای ماندگاری

یکی از چهره‌هایی که ممکن است جایگاهی پیدا کند، مدافع جوانی است که در این فصل به استقلال ملحق شده است. او پیش‌تر در تیم قبلی خود عملکردی قابل توجه داشت و با توجه به کاهش توان بدنی برخی مدافعان باتجربه‌تر، شاید در نهایت به ترکیب اصلی راه یابد. در جناح راست دفاع نیز نام بازیکنی دیگر مطرح است که هرچند در اولویت‌های ذهنی سرمربی قرار ندارد اما به دلیل شرایط نه‌چندان پایدار رقبای پستش در تیم‌های باشگاهی، احتمال دارد به طور غیرمنتظره به فهرست اعزامی اضافه شود.

■ دروازه‌بان؛ موقعیتی حساس

در خط دروازه هم شرایط خاصی حکمفرماست. محرومیت چند ماهه گلر شماره یک ایران، فرصت کوتاهی برای رقیب او فراهم کرده تا خود را اثبات کند. با این حال، تجربه و جایگاه گلر اول هنوز آنقدر محکم است که در صورت بازگشت به شرایط مناسب، دوباره انتخاب نخست سرمربی باشد. بنابراین، رقیب جوان‌تر فقط در صورتی می‌تواند درخششی پایدار داشته باشد که آن بازیکن اصلی با مشکلات فنی جدی روبه‌رو شود.

■ انتقاد از انتخاب تورنمنت

منتقدان بر این باورند حضور در چنین رقابت کم‌اهمیتی عملاً انرژی و زمان تیم ملی را هدر داده است. برگزاری مسابقه با رقبایی که فاصله فنی‌شان با فوتبال ما بسیار زیاد است، نمی‌تواند محک مناسبی برای آماده‌سازی تیمی باشد که باید کمتر از یک سال دیگر در بزرگ‌ترین رویداد فوتبالی جهان ظاهر شود. شاید بهتر بود فدراسیون به جای پذیرش این تورنمنت، زمینه برگزاری چند بازی دوستانه با تیم‌های سطح بالا را فراهم می‌کرد تا مجموعه کادر فنی و بازیکنان بتوانند نقاط ضعف و قوت خود را در شرایط واقعی‌تری بسنجند.

■ نتیجه‌ای که چیزی نمی‌افزاید

اگرچه برد در هر شرایطی می‌تواند برای روحیه تیم مفید باشد اما پیروزی بر افغانستان با ترکیبی ناقص و غیرواقعی، هیچ نکته تازه‌ای برای آینده روشن نمی‌کند. هواداران فوتبال ایران به‌خوبی می‌دانند مسیر رسیدن به موفقیت در جام جهانی، از بازی‌های آسان و بی‌فشار نمی‌گذرد. آنچه امروز لازم است، رویارویی با رقبای قدرتمند و طراحی برنامه‌هایی است که بازیکنان را برای فشار واقعی مسابقات جام‌جهانی آماده کند.

■ نگاه کلی

در جمع‌بندی می‌توان گفت این تورنمنت نه فرصتی برای جوان‌گرایی بود، نه آزمونی جدی برای تاکتیک‌های تازه. بیش از هر چیز به مراسمی شبیه شد که در آن چند بازیکن لیگ برتر به پاس تلاش‌شان پاداش گرفتند.

شاید در نهایت یکی دو نفر از این گروه در فهرست اعزامی حضور داشته باشند اما تصویر کلی نشان می‌دهد راه اصلی تیم ملی به سوی آمریکا، همچنان بر دوش همان مهره‌های قدیمی است و تغییرات گسترده‌ای در انتظار نخواهد بود.

علیاری؛ زیر بار انتقاد تا نمایش ملی

پاسخ با گل

سعید غلامحسینی

وقتی نام مجید علیاری در فهرست تازه تیم ملی قرار گرفت، سیلی از واکنش‌های انتقادی روانه شد. بسیاری معتقد بودند مهاجمی که سال گذشته آمار چندان درخشانی از خود به جا نگذاشته، شایسته پوشیدن پیراهن تیم ملی نیست اما نخستین حضور رسمی او در ترکیب ایران، ورق را برگرداند و نشان داد گاهی یک بازیکن زیر بار فشار می‌تواند بهترین پاسخ را درون زمین بدهد.

■ انتخابی پرحاشیه

فصل پیش برای علیاری پر از فراز و نشیب بود. او در لباس ذوب‌آهن عملکرد متوسطی داشت و نتوانست بیش از ۷ گل در ۲۷ بازی به ثمر برساند. با این حال، انتقال او به سپاهان در پایان همان فصل خبرساز شد. در جمع طلایی‌پوشان نیز شروع خوبی نداشت؛ در ۲ مسابقه نخست مقابل الدحیل و ملوان گل نزد و در جدال دوم به دلیل خطای خشن با کارت قرمز مستقیم جریمه شد و بازی حساس برابر پرسپولیس را از دست داد. طبیعی بود چنین سابقه‌ای موجی از تردید درباره دعوت او به تیم ملی به راه بیندازد.

■ علاقه قدیمی سرمربی

با وجود تمام این نقدها، نزدیکان کادر فنی اذعان می‌کنند سرمربی تیم ملی مدت‌هاست به سبک بازی علیاری علاقه نشان می‌دهد. حتی در دوران مربیگری‌اش در باشگاه گل‌گهر، تلاش کرده بود او را جذب کند اما شرایط مهیا نشد. حالا فرصتی که علیاری در قالب تورنمنت کافا به دست آورده، شاید همان شانس دیرهنگامی باشد که مربی تیم ملی سال‌ها به دنبالش بوده است.

■ پاسخ در زمین مسابقه

بازی نخست مقابل افغانستان برای علیاری حکم محاکمه‌ای زنده داشت. همه چشم‌ها به او بود تا ببینند آیا می‌تواند انتقادها را به سکوت بکشاند یا خیر. خیلی زود، وی دقیقه ۲۵، با ضربه سر شیرجه‌ای روی ارسال دقیق امید نورافکن دروازه حریف را باز کرد. گلی که بعد از گل ابتدایی افغانستان، جریان مسابقه را به سود ایران تغییر داد. چند دقیقه بعد، حضور فعال او در محوطه جریمه منجر شد حسین‌زاده گل دوم ایران را به ثمر برساند.

اوج کار علیاری اما دقیقه ۶۳ بود؛ جایی که با تکلی سریع در محوطه ۶ قدم، دومین گل خود و سومین گل ایران را به ثمر رساند. او حتی دقیقه ۸۵ فرصت داشت با ضربه سر دیگری هت‌تریک کند اما توپ این بار با فاصله از بالای دروازه بیرون رفت.

■ تغییر نگاه‌ها

عملکرد او مقابل افغانستان نگاه بسیاری از تردیدکنندگان را تغییر داد. البته باید در نظر داشت حریف سطح بالا نیست اما همین نمایش نشان داد علیاری توانسته در نخستین بازی ملی، زیر بار سنگین انتقادها خم نشود و حتی بدرخشد. چنین بازیکنی می‌تواند در آینده نزدیک رقیب جدی مهاجمان دیگر تیم ملی باشد.

■ مأموریت تازه در سپاهان

با این حال، سرنوشت علیاری تنها به تیم ملی گره نخورده است. او اکنون باید در سپاهان نیز جایگاه ثابتی پیدا کند. تیم محرم نویدکیا در ۲ مسابقه ابتدایی فصل جدید لیگ برتر با مشکل گلزنی روبه‌رو بود و نیاز مبرم به مهاجمی تمام‌کننده دارد. حالا، عملکرد ملی علیاری ممکن است سرمربی سپاهان را نیز به استفاده بیشتر از او ترغیب کند. او باید در رقابت با مهاجمان دیگری چون کاوه رضایی، جواد آقایی‌پور و انزو کریولی فرانسوی، جایگاه خود را تثبیت کند.

■ رؤیای جام جهانی

برای علیاری ۲۹ ساله، فرصت حضور در جام‌جهانی ۲۰۲۶ شاید آخرین شانس بزرگ زندگی ورزشی‌اش باشد. اگر بتواند در ترکیب سپاهان درخشش پایداری داشته باشد و در اردوهای بعد تیم ملی نیز جای خود را حفظ کند، هیچ بعید نیست نامش در فهرست اعزامی قرار بگیرد. پیش از او، مهاجمانی چون شهریار مغانلو و رضا اسدی نیز در مقاطع مشابه توانستند با درخشش در بازی‌های ملی، مسیر حضور در مسابقات بزرگ قاره‌ای را باز کنند.

علیاری در نقطه حساسی از دوران فوتبالش قرار دارد. او در مدت کوتاهی از بازیکنی مورد انتقاد به مهاجمی تبدیل شد که در نخستین بازی ملی خود ۲ گل زد و یک پاس گل داد. راه او البته آسان نیست؛ باید هم در باشگاه بدرخشد و هم در تیم ملی فرصت‌های محدودش را به بهترین شکل استفاده کند اما چیزی که روشن است، اینکه مهاجم تازه‌وارد سپاهان حالا بیش از گذشته برای اثبات توانایی‌هایش انگیزه دارد و اگر همین روند را ادامه دهد، می‌تواند یکی از داستان‌های جالب فوتبال ایران در مسیر جام‌جهانی ۲۰۲۶ باشد.

آغاز مسیر تازه تیم ملی فوتبال المپیک ایران با نقشه روانخواه

امیدهای امید

باربد بهراد

تیم ملی زیر ۲۳ سال ایران در روزهای اخیر تمرینات فشرده‌ای را در امارات پشت سر گذاشته و نگاه‌ها بیش از هر زمان دیگری به سرمربی جوانش، امید روانخواه، دوخته شده است. تصویری که از تمرین اخیر منتشر شد، نمادی گویا از مرحله آغازین بود: بازیکنان در یک دایره کوچک گرد آمده‌اند، روانخواه در مرکز ایستاده، با حرکات دست مسیر تاکتیکی را توضیح می‌دهد و نگاه بازیکنان به او دوخته شده. همین قاب نشان می‌دهد پروژه جدید فوتبال امید ایران به مرحله‌ای تازه پا گذاشته است.

■ اردو با فشردگی بالا

از نخستین روز حضور در دوبی، کادر فنی تصمیم گرفت فشار تمرینی را به اوج برساند. تمرینات بدنی، مرور ویدئوی بازی‌های رقبا و جلسات تاکتیکی پی‌درپی برنامه روزانه را تشکیل می‌دهد. روانخواه قصد دارد فاصله میان آماده‌سازی و آغاز مسابقات رسمی را به حداقل برساند، بنابراین هر جلسه تمرینی علاوه بر آمادگی جسمی، یک هدف مشخص تاکتیکی دارد. نخستین بازی دوستانه در همین اردو مقابل چین تایپه برگزار شد که با نتیجه ۵ بر یک به سود ایران پایان یافت. نتیجه نه‌تنها برای روحیه تیم مناسب بود، بلکه بستر خوبی برای آزمایش ترکیب‌های مختلف فراهم کرد.

■ مدیریت زمان و نفرات

یکی از مهم‌ترین چالش‌ها برای روانخواه، تأخیر در پیوستن برخی بازیکنان بود. برخی لژیونرها هنوز به اردو نرسیده‌اند و این مساله می‌توانست نظم تمرین را برهم بزند. با این حال، استفاده هوشمندانه از چرخش بازیکنان و تنوع در ترکیب، موجب شد ریتم آماده‌سازی حفظ شود. کادر فنی با تقسیم مسؤولیت‌ها توانست شرایطی ایجاد کند که بازیکنان دیر اضافه‌شده هم بدون فشار مضاعف وارد چرخه تمرین شوند.

■ آزمون نقش‌ها در میدان

پیروزی پرگل برابر چین تایپه فرصتی بود برای محک زدن نقشه‌های تاکتیکی. در این بازی، روانخواه به زوج‌های میانی میدان زمان داد تا هماهنگی بیشتری پیدا کنند. در کناره‌ها نیز تنوع سبک بازی آزمایش شد؛ از استفاده از عرض زمین گرفته تا بهره‌گیری از سرعت مهاجمان برای حملات برق‌آسا پس از بازیابی توپ. این تغییر سرعت و انتقال سریع از دفاع به حمله، یکی از ارکان اصلی اندیشه فنی روانخواه است.

■ کلیدواژه: پرس در نیم‌فضا

در نگاه تاکتیکی روانخواه، پرس شدید در نیم‌فضاها جایگاه ویژه‌ای دارد. او اعتقاد دارد بازپس‌گیری سریع توپ و تغییر ریتم بلافاصله پس از آن، می‌تواند تیم را به موقعیت‌های گلزنی برساند. نمونه بارز این ایده، نقش سهیل صحرایی بود؛ بازیکنی که تجربه بازی هم در دفاع راست و هم در قلب خط دفاع پرسپولیس را دارد. او در این سیستم باید علاوه بر ایجاد عرض، پوشش لازم پشت وینگرها را نیز فراهم کند.

■ رقابت در دروازه

یکی از نقاط جالب اردو، خط دروازه است. محمد خلیفه فعلاً سنگربان اصلی تمرینات بوده اما با اضافه شدن آرشا شکوری، دروازه‌بان لژیونر، رقابت تازه‌ای شکل خواهد گرفت. روانخواه بخوبی می‌داند آغاز دوباره حملات سریع از پای دروازه‌بان کلید موفقیت است، بنابراین انتخاب نفر اول در این پست اهمیت دوچندان دارد. در بازی دوستانه، شروع مجدد ۲ بار زمینه‌ساز موقعیت جدی شد و این موضوع نشان می‌دهد کادر فنی سرمایه‌گذاری ویژه‌ای روی این بخش دارد.

■ تمرکز بر ضربات ایستگاهی

یکی دیگر از نقاطی که تیم امید روی آن کار می‌کند، استفاده از ضربات ایستگاهی است. در دیدار دوستانه اخیر، ۲ بار این روش منجر به گل شد. کادر فنی می‌داند در رقابت‌های مقدماتی، چنین سلاحی می‌تواند تعیین‌کننده باشد. روانخواه تأکید کرده تیمش باید هم در ارسال‌ها و هم در استفاده از توپ‌های دوم برنامه داشته باشد تا هیچ موقعیتی هدر نرود.

■ نزدیک شدن به ترکیب اصلی

با گذشت هر روز از اردو، تصویر ترکیب اصلی تیم ملی امید شفاف‌تر می‌شود. روانخواه می‌خواهد تیمی بسازد که هم انعطاف‌پذیر باشد و هم بازی را به حریف دیکته کند. او در جلسات متعدد تأکید دارد بازیکنان باید وظایف‌شان را بدون ابهام بدانند. حلقه‌ای که در تمرین شکل گرفت، دقیقاً همین معنا را منتقل می‌کند: هر بازیکن جایگاه خود را می‌داند و ارتباط مستقیم با مربی دارد.

■ اولین آزمون رسمی

تیم امید دوازدهم شهریور نخستین دیدار رسمی خود را در مقدماتی جام ملت‌های آسیا برابر هنگ‌کنگ برگزار خواهد کرد. این اردو در واقع سکوی پرتابی برای ورود به آن رقابت‌هاست؛ سکویی که بازیکنان را با بدنی آماده، ذهنی متمرکز و وظایفی روشن روانه میدان می‌کند. از این تاریخ به بعد، پروژه‌ای که روی کاغذ طراحی شده بود، به صحنه عمل قدم می‌گذارد.

برتری پرگل تیم ملی امید مقابل چین تایپه

تیم ملی فوتبال امید ایران در بازی دوستانه در اردوی امارات موفق به شکست چین تایپه شد.

تیم امید روز جمعه در دیداری تدارکاتی به مصاف چین تایپه رفت و با نتیجه ۵ بر یک به برتری دست یافت.

کسری طاهری و سیدمهدی مهدوی در نیمه اول و سعید سحرخیزان، یادگار رستمی و مسعود محبی در نیمه دوم موفق به گلزنی برای ایران شدند. تنها گل چین تایپه نیز در نیمه نخست از ضربه ایستگاهی به ثمر رسید.

در این دیدار، تاکتیک‌های مختلفی از سوی امید روانخواه، سرمربی تیم اتخاذ و باعث نمایش خوب ملی‌پوشان شد.

روانخواه، ابتدا تیمش را با ترکیب محمد خلیفه، مسعود محبی، فرزین معامله‌گری، ارشیا وثوقی‌فرد، سیدمهدی مهدوی، پوریا لطیفی‌فر، عباس حبیبی، علیرضا صفری، کسری طاهری، امیررضا شیخی‌راد و عرفان جمشیدی به زمین فرستاد و نیمه دوم نیز، آرشا شکوری، سهیل صحرایی، مهدی جعفری، محمدحسین صادقی، سعید سحرخیزان، امیرمحمد رزاقی‌نیا و یادگار رستمی وارد زمین شدند. همچنین دقیقه ۷۵ رضا غندی‌پور به جای پوریا لطیفی‌فر وارد میدان شد. سرمربی تیم امید ایران غیر از محمدجواد حسین‌نژاد و محمدمهدی زارع ۲ لژیونر کشورمان در روسیه که هنوز به اردوی تیم اضافه نشده‌اند از همه بازیکنان در این دیدار استفاده کرد. تیم امید که برای مسابقات مقدماتی زیر ۲۳ سال آسیا در امارات حضور دارد، ۱۲ شهریور در نخستین بازی به مصاف هنگ‌کنگ می‌رود.